Anonymizovaná verze

Věc C-583/22 PPU

Řízení o předběžné otázce

Datum doručení:

7. září 2022

Předkládající soud:

Bundesgerichtshof

Datum předkládacího rozhodnutí:

29. června 2022

Obžalovaný:

MV

BUNDESGERICHTSHOF (SPOLKOVÝ SOUDNÍ DVŮR, Německo)

USNESENÍ

[omissis]

ze dne

29. června 2022

v trestním řízení

proti

MV, narozenému dne 21. ledna 1958 v St. Chamond (Francie),

za trestný čin zvlášť závažného znásilnění

další účastník řízení:

Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof (Spolkový nejvyšší státní zástupce u Spolkového soudního dvora, Německo) [omissis]

PRACOVNÍ DOKUMENT

1. trestní senát Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr) rozhodl dne 29. června 2022 takto:

[omissis] Soudnímu dvoru Evropské unie se předkládají podle čl. 267 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“) následující předběžné otázky týkající se výkladu rámcového rozhodnutí Rady 2008/675/SVV ze dne 24. července 2008 o zohledňování odsouzení v členských státech Evropské unie při novém trestním řízení (Úř. věst. 2008, L 220, s. 32. 2008):

1. Lze s ohledem na požadavek rovného zacházení podle čl. 3 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2008/675/SVV a s ohledem na čl. 3 odst. 5 rámcového rozhodnutí 2008/675/SVV, pokud lze uložit souhrnný trest na základě německého odsouzení a odsouzení v jiném členském státě EU, rozhodnout o uložení trestu za vnitrostátní trestný čin i tehdy, pokud by fiktivní zahrnutí trestu uloženého v jiném členském státě Evropské unie vedlo k překročení přípustné horní hranice trestu podle německého práva v případě souhrnného časově omezeného trestu odnětí svobody?

2. V případě kladné odpovědi na první otázku:

   Má být trest uložený v jiném členském státě zohledněn podle čl. 3 odst. 5 věty druhé rámcového rozhodnutí 2008/675/SVV tak, že je při uložení trestu za vnitrostátní trestný čin - v souladu se zásadami uložení souhrnných trestů podle německého práva - konkrétně prokázána a odůvodněna nevýhoda vyplývající z nemožnosti uložení dodatečného souhrnného trestu?

[omissis] [informace o vnitrostátním řízení]

Odůvodnění

1 1. trestní senát Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr) musí rozhodnout o opravném prostředku „Revision“ obžalovaného, který podal proti rozsudku Landgericht Freiburg im Breisgau (Zemský soud ve Freiburgu im Breisgau, Německo), kterým byl obžalovaný odsouzen k šesti letům odnětí svobody za trestný čin zvlášť závažného znásilnění.

I.

2 1. Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce je založena na tomto skutkovém stavu, zjištěném Landgericht (Zemský soud, Německo):

3 a) Dne 10. října 2003 kolem 00:30 hod. obžalovaný v areálu univerzity ve Freiburgu im Breisgau (Spolková republika Německo) vyhrožoval nožem 20leté studentce a odvezl ji vozidlem do odlehlé části lesa. Tam s ní ve vozidle proti její

Anonymizovaná verze

PRACOVNÍ DOKUMENT

vůli několik hodin vykonával anální a vaginální pohlavní styk. Kolem 04:45 se studentce podařilo utéct.

4 b) Obžalovaný je francouzským státním příslušníkem; ve Spolkové republice Německo nebyl v minulosti trestně stíhán. Jeho francouzský trestní rejstřík obsahuje 25 záznamů. Pět po sobě následujících odsuzujících rozsudků bylo vyhlášeno po spáchání trestného činu, který je předmětem tohoto řízení, dne 10. října 2003. Týkají se trestných činů, kterých se obžalovaný dopustil ve Francii v období od srpna 2002 do září 2003.

5 Dne 30. září 2004 byl obžalovaný odsouzen soudem Tribunal de grande instance Gueret (odvolací soud Gueret, Francie) k trestu odnětí svobody v délce dvou let.

6 Soud Cour d'assises du Loir-et-Cher (porotní soud Loir-et-Cher, Francie) v Blois uložil obžalovanému rozsudkem ze dne 29. února 2008 trest odnětí svobody v délce 15 let. Do tohoto trestu byly započteny i další odsouzení, kterými byl obžalovaný odsouzen k trestu odnětí svobody v délce šesti let na základě rozsudku vydaného Cour d'assises de Loire-Atlantique (porotní soud Loire-Atlantique, Francie) v Nantes ze dne 16. května 2008 a k trestu odnětí svobody v délce jednoho roku a šesti měsíců na základě rozsudku vydaného Cour d‘appel (odvolací soud, Francie) v Grenoblu ze dne 23. dubna 2012.

7 Konečně, soud Cour d'assises du Maine-et-Loire (porotní soud Maine-et-Loire, Francie) v Angers odsoudil dne 24. ledna 2013 obžalovaného k dalšímu trestu odnětí svobody v délce sedmi let.

8 c) Dne 20. října 2003 byl obžalovaný zadržen v Nizozemsku na základě francouzského zatýkacího rozkazu a po téměř sedmi měsících vydávací vazby byl dne 17. května 2004 předán do Francie. Zde byl bez přerušení zadržen až do 23. července 2021; z výše uvedených trestů odnětí svobody bylo vykonáno 17 let a 9 měsíců. Následně byl obžalovaný předán německým orgánům; od 23. července 2021 je ve vyšetřovací vazbě ve Spolkové republice Německo na základě zatýkacího rozkazu vydaného Amtsgericht Freiburg im Breisgau (okresní soud ve Freiburgu im Breisgau, Německo) ze dne 23. července 2004.

9 2. Při uložení trestu vycházel Landgericht Freiburg im Breisgau (okresní soud ve Freiburgu im Breisgau, Německo) z trestu v délce sedmi let, který byl přiměřený z hlediska viny, a jelikož nebylo možné dodatečně uložit souhrnný trest, do něhož by se zahrnuly francouzské tresty uvedené v bodě 1.1. b), odečetl z uloženého trestu jeden rok, aby vyrovnal nevýhodu, která z toho vyplývala. Na tomto základě Landgericht (Zemský soud) v projednávaném případě potvrdil trest odnětí svobody v délce šesti let.

10 3. Obžalovaný ve svém opravném prostředku „Revision“ napadá své odsouzení a uplatňuje porušení hmotněprávních předpisů.

II.

Anonymizovaná verze

PRACOVNÍ DOKUMENT

11 Senát považuje odpověď na předběžnou otázku za nezbytnou pro rozhodnutí o opravném prostředku „Revision“. Předkládá tedy Soudnímu dvoru Evropské unie žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 267 odst. 3 SFEU.

12 1. Relevantní je následující právní rámec:

13 a) Unijní právo

14 Pro předběžné otázky jsou v rámci unijního práva relevantní čl. 3 odst. 1 a 5 rámcového rozhodnutí 2008/675/SVV, který stanoví podmínky, za nichž se v trestním řízení v členském státě zahájeném proti určité osobě zohlední předchozí odsouzení, která byla vydána proti této osobě za jiný skutek (viz čl. 1 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2008/675/SVV).

15 Článek 3 odst. 1 rámcového rozhodnutí stanoví, že předchozí odsouzení téže osoby za jiné skutky vydaná v jiném členském státě se zohlední stejně jako předchozí odsouzení vydaná na území daného státu a mají stejné právní účinky, které vnitrostátní právo přisuzuje vnitrostátním odsouzením.

16 Podle čl. 3 odst. 5 první věty rámcového rozhodnutí 2008/675/SVV, pokud byl trestný čin, pro který je vedeno nové řízení, spáchán dříve, než bylo vydáno nebo zcela vykonáno předchozí odsouzení, nevede čl. 3 odst. 1 rámcového rozhodnutí ke vzniku povinnosti členských států uplatnit své vnitrostátní právní předpisy týkající se ukládání trestů, jejichž použití na zahraniční odsouzení by omezilo soudce při ukládání trestu v rámci nového řízení; členské státy však zajistí, aby jejich soudy mohly v těchto případech jinak přihlížet k předchozím odsouzením vydaným v jiných členských státech (čl. 3 odst. 5 druhá věta rámcového rozhodnutí 2008/675/SVV).

17 Zásadou by mělo být, že odsouzení vydané v jiném členském státě by mělo mít podle vnitrostátního práva rovnocenné skutkové, procesní nebo hmotněprávní účinky, jaké vnitrostátní právo přiznává odsouzením vydaným v tuzemsku; předchozí odsouzení vydaná v jiných členských státech je třeba zohlednit pouze takovém rozsahu jako vnitrostátní odsouzení vydaná podle vnitrostátního práva (bod 5 odůvodnění rámcového rozhodnutí 2008/675/SVV).

18 b) Vnitrostátní (německé) právo

19 Relevantní ustanovení pro uložení souhrnného trestu z několika jednotlivých trestů jsou uvedena v německém trestním zákoníku (StGB, dále jen „StGB“) v § 53 až § 55.

20 § 53 StGB (vícečinný souběh trestných činů) stanoví v odst. 1:

„(1) Pokud se osoba dopustila několika trestných činů, za které byla odsouzena současně, a bylo jí uloženo několik trestů odnětí svobody nebo několik pokut, uloží se jí souhrnný trest.".

Anonymizovaná verze

PRACOVNÍ DOKUMENT

21 Ustanovení § 54 odst. 1 a 2 StGB (uložení souhrnného trestu) obsahuje v odst. 1 a 2 následující ustanovení:

„(1) Je-li jedním z jednotlivých trestů trest odnětí svobody na doživotí, uloží se souhrnný trest odnětí svobody na doživotí. Ve všech ostatních případech se souhrnný trest stanoví zvýšením horní hranice uloženého trestu, v případě trestů různých druhů zvýšením trestu, který je svou povahou nejpřísnější. V této souvislosti se osoba pachatele a jednotlivé trestné činy posuzuje celkově.

(2) Souhrnný trest nesmí přesáhnout součet jednotlivých sazeb uložených trestů. Nesmí překročit patnáct let v případě současného uložení trestu odnětí svobody a v případě peněžitého trestu sedm set dvacet denních sazeb.“

22 Ustanovení § 55 StGB (dodatečné uložení souhrnného trestu) stanoví v odstavci 1:

„(1) Ustanovení § 53 a 54 se použijí i tehdy, jestliže osoba, která byla pravomocně odsouzena, před výkonem, promlčením nebo prominutím trestu, který jí byl uložen, je odsouzena za jiný trestný čin, jehož se dopustila před předchozím odsouzením. Za předchozí odsouzení se považuje odsouzení v předchozím řízení, v jehož rámci mohla být znovu posouzena příslušná skutková zjištění.“

23 2. Rozhodnutí o opravném prostředku „Revision“, který podal obžalovaný, závisí na odpovědi na předběžné otázky.

24 a) K první předběžné otázce:

25 Otázka, zda může být obžalovanému v Německu vůbec uložen další trest odnětí svobody, který má být vykonán, za znásilnění, které je předmětem řízení - vedle trestů uložených ve Francii - závisí na výkladu zásady rovného zacházení s vnitrostátními odsouzeními a odsouzeními vydanými v jiných členských státech podle čl. 3 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2008/675/SVV („stejné účinky“) ve spojení s čl. 3 odst. 5 první větou rámcového rozhodnutí.

26 aa) Pokud by se na tresty uložené na základě francouzských odsouzení, které jsou uvedeny v bodě 1.1. b), hledělo jako na německá odsouzení, mohly by být v zásadě předmětem uložení souhrnného trestu, a to současně, protože ke znásilnění, které je předmětem tohoto řízení, došlo z časového hlediska před vydáním francouzských odsouzení. V případě použití německého trestního práva by tedy musel být dodatečný souhrnný trest uložen podle § 55 odst. 1 StGB. Podle § 55 odst. 1 StGB musí soud rozhodující ve věci samé v rozsudku uložit souhrnný trest, pokud je pravomocně odsouzená osoba před výkonem trestu, který jí byl uložen, byl promlčen nebo prominut, opět odsouzena za jiný trestný čin, za který lze uložit souhrnný trest. Soud rozhodující ve věci samé musí použít § 55 StGB, pokud jsou splněny podmínky (viz pouze BGH, usnesení ze dne 7. dubna 2020 - 3 StR 630/19, bod 2, ECLI:DE:BGH:2020:070420B3STR630.19.0).

27 Při stanovení výše souhrnného trestu odnětí svobody je však třeba zohlednit horní hranice trestu 15 let podle § 54 odst. 2 věty druhé trestního zákoníku; to znamená,

Anonymizovaná verze

PRACOVNÍ DOKUMENT

že ačkoli by mohl být uložen samostatný trest za znásilnění, které je předmětem řízení, avšak pokud by se tento samostatný trest zahrnul do nově uloženého souhrnného trestu v délce 15 let, nebylo by možné ho v konečném důsledku vykonat. Horní hranice časově omezeného souhrnného tresu odnětí svobody podle německého práva by již na základě odsouzení rozsudkem soudu Cour d'assises du Loir-et-Cher (porotní soud Loir-et-Cher) v Blois ze dne 29. února 2008, dosáhla 15 let odnětí svobody.

28 Uložení souhrnného trestu, do něhož se zahrnou i zahraniční tresty, je však vyloučeno, neboť vzhledem k souvisejícímu zásahu do právní závaznosti zahraničního odsouzení a výlučné pravomoci výkonu zahraničního státu je takové uložení souhrnného trestu z důvodů mezinárodních právních předpisů nepřípustné (ustálená judikatura; srov. BGH, usnesení ze dne 4. července 2018 - 1 StR 599/17, bod 5, ECLI:DE:BGH:2018:040718B1STR599.17.0 a ze dne 23. dubna 2020 - 1 StR 15/20, bod 3, ECLI:DE:BGH:2020:230420B1STR15.20.0).

29 bb) Vzhledem k tomu, že [v případě] vnitrostátního odsouzení a zahraničního odsouzení v jednom ze států EU není možné uložit souhrnný trest, čl. 3 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2008/675/SVV ukládá členským státům povinnost zajistit, aby předchozí odsouzení vydaná v jiném členském státě proti osobě za jiné skutky v novém trestním řízení byla zohledněna jako předchozí odsouzení vydaná podle vnitrostátního práva a aby jim byly přiznány rovnocenné skutkové a právní účinky jako předchozím vnitrostátním odsouzením. Podle judikatury Soudního dvora Evropské unie se tím má zabránit tomu, aby se s dotyčnou osobou zacházelo méně příznivě, než kdyby se jednalo o předchozí odsouzení ve vnitrostátním trestním řízení (rozsudek Soudního dvora ze dne 15. dubna 2021 – C-221/19, body 49, 50, 57, 58, ECLI:EU:C:2021:278; v tomto smyslu také rozsudek Soudního dvora ze dne 21. září 2017 – C-171/16, bod 26, ECLI:EU:C:2017:710, a rozsudek Soudního dvora ze dne 5. července 2018 – C-390/16, bod 28, ECLI:EU:C:2018:532). Podle čl. 3 odst. 5 první věty rámcového rozhodnutí 2008/675/SVV však čl. 3 odst. 1 rámcového rozhodnutí nezakládá [omissis] povinnost členských států uplatnit své vnitrostátní právní předpisy týkající se ukládání trestů, jejichž použití na cizozemská odsouzení by omezilo soudce při ukládání trestu v rámci nového řízení.

30 cc) Uložení trestu za trestný čin, který je předmětem řízení, by tedy podle názoru senátu bylo přípustné pouze v případě, že by se čl. 3 odst. 5 věta první rámcového rozhodnutí 2008/675/SVV měl vykládat tak, že zásada rovného zacházení stanovená v čl. 3 odst. 1 rámcového rozhodnutí se neuplatní (ani v tom případě), pokud by fiktivní zahrnutí trestu odnětí svobody uloženého v jiném členském státě EU vedlo k překročení horní hranice (časově omezeného) souhrnného trestu odnětí svobody v délce 15 let, která je přípustná podle § 54 odst. 2 druhé věty StGB. Takový výklad však není jednoznačný, neboť by byl v rozporu se základní formulací čl. 3 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2008/675/SVV a již citovanými rozhodnutími Soudního dvora, pokud by v rozporu s tam upravenou zásadou rovného zacházení bylo přípustné překročit horní hranici stanovenou v § 54 odst. 2 druhé větě StGB.

Anonymizovaná verze

PRACOVNÍ DOKUMENT

31 b) K druhé předběžné otázce:

32 Pokud by Soudní dvůr odpověděl na první otázku kladně, je pro předkládající senát relevantní rozhodnutí o další otázce, a to, zda je třeba trest uložený v jiném členském státě EU podle čl. 3 odst. 5 druhé věty rámcového rozhodnutí 2008/675/SVV zohlednit tak, že nevýhoda vyplývající z nemožnosti uložit dodatečný souhrnný trest má být při uložení trestu za vnitrostátní trestný čin konkrétně prokázána a odůvodněna.

33 aa) Podle čl. 3 odst. 5 druhé věty rámcového rozhodnutí 2008/675/SVV členské státy zajistí, aby jejich soudy v případech uvedených v čl. 3 odst. 5 první větě rámcového rozhodnutí mohly jinak přihlížet k předchozím odsouzením vydaným v jiných členských státech. Německý zákonodárce při provedení rámcového rozhodnutí 2008/675/SVV do německého práva nepovažoval za nezbytné provést článek 3 rámcového rozhodnutí; důvodem bylo, že přístup, podle něhož nelze předchozí zahraniční odsouzení formálně zahrnout do ukládaného trestu (prostřednictvím uložení dodatečného souhrnného trestu), avšak odsouzený by přesto měl být v důsledku toho co nejméně znevýhodněn, odpovídá náhradě za nevýhodu, která se ve smyslu judikatury v Německu použije i v případě předchozích zahraničních odsouzení.

34 Podle dosavadní relevantní judikatury Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr), je nevýhoda vyplývající z nemožnosti dodatečného uložení souhrnného trestů, do něhož by se zahrnuly odsouzení v jiném členském státě EU, zpravidla zohledněna při vyměření trestu - prostřednictvím blíže neurčené - náhrady za nevýhodu podle uvážení soudu rozhodujícího ve věci samé (viz naposledy BGH, usnesení ze dne 26. ledna 2022 – StR 461/21, ECLI:DE:BGH:2022:260122B3STR461.21.0). V této souvislosti se v konečném důsledku považuje za dostačující, že soud rozhodující ve věci samé při uložení nového trestu zohlední jako okolnost ve prospěch obžalovaného – kromě dalších okolností, které je třeba při ukládání trestu uplatnit – i nemožnost uložení dodatečného souhrnného trestu.

35 bb) Tato judikatura však dostatečně nezohledňuje ustanovení §§ 54, 55 StGB a ustanovení rámcového rozhodnutí 2008/675/SVV. Hrozí totiž, že náhrada za nevýhodu se vyčerpá pouze v podobě prázdné formulace. Senát proto považuje za nezbytné objasnit otázku relevantní pro rozhodnutí, zda čl. 3 odst. 1 a 5 rámcového rozhodnutí 2008/675/SVV mají být vykládány v tom smyslu, že nevýhoda plynoucí z nemožnosti dodatečného uložení souhrnného trestu stanoveného z trestů uložených předchozími odsouzeními v jiných členských státech EU a trestů uložených vnitrostátními soudy má být konkrétně prokázána prostřednictvím fiktivního zahrnutí trestů uložených v jiných členských státech EU a musí být podrobněji odůvodněna jeho výše.

36 cc) Senát je toho názoru, že pouze srozumitelně odůvodněná a vyčíslená náhrada za nevýhodu odpovídá právní úpravě v čl. 3 odst. 1 a 5 rámcového rozhodnutí 2008/675/SVV.

Anonymizovaná verze

PRACOVNÍ DOKUMENT

37 Z výše uvedené judikatury Soudního dvora Evropské unie týkající se rámcového rozhodnutí 2008/675/SVV vyplývá, že forma a způsob zohlednění předchozích odsouzení v jiných členských státech EU, by měl být co nejvíce podobný způsobu, jakým se zohledňují předchozí vnitrostátní odsouzení. Aby bylo možné se co nejvíce přiblížit dodatečnému uložení souhrnného trestu, který se skládá z jednotlivých trestů v konkrétní výši určené na základě německého práva zvýšením horní hranice jednotlivého trestu (§§ 54, 55 StGB), je podle názoru senátu nutné konkrétně prokázat nevýhodu vyplývající z nemožnosti uložení souhrnného trestu a je třeba ji odečíst od nově ukládaného (souhrnného) trestu. Takové okolnosti – odpovídající § 55 odst. 1 první větě StGB – se rovněž významně liší i od jiných případů, které již byly uzavřeny (jako např. v případě vykonaných trestů), v nichž postačuje přiznání nevyčíslené náhrady za nevýhodu, jelikož uložení souhrnného trestu již nepřichází v úvahu.

38 Je pravda, že – na rozdíl od případů vnitrostátních odsouzení – v případech odsouzení v různých členských státech EU nezaniká samostatná vykonatelná povaha trestu zahrnutého do souhrnného trestu (viz BGH, usnesení ze dne 26. ledna 2022 – 3 StR 461/21, bod 9 a násl, zejm. bod 14, ECLI:DE:BGH:2022:260122B3STR461.21.0, jakož i k tomu, že rámcové rozhodnutí 2008/675/SVV nevyžaduje nutně konkrétní vyčíslení náhrady za nevýhodu); jeví se však, že nelze upustit od srozumitelného odůvodnění náhrady a jejího vyčíslení z důvodu transparentnosti, ale zejména z důvodu přezkoumatelnosti uloženého trestu soudem rozhodujícím o opravném prostředku „Revision“ jako podstatné součásti trestního rozhodnutí.

39 Zejména to podporuje i skutečnost, že uložení souhrnného trestu – jak vyplývá z § 54 odst. 1 třetí věty StGB – je samostatným rozhodnutím o uložení souhrnného trestu (ustálená judikatura; viz BGH, usnesení ze dne 12. listopadu 2019 - 1 StR 415/19 bod 3, ECLI:DE:BGH:2019:121119B1STR415.19.0; rozsudek ze dne 24. srpna 2016 - 2 StR 504/15, bod 20, ECLI:DE:BGH:2016:240816U2STR504.15.0; a zde citovaná judikatura). Tento požadavek nelze splnit pouhým zohledněním nevyčíslené náhrady za nevýhodu jako jednoduchého kritéria při ukládání trestu ve prospěch obžalovaného už jen z toho důvodu, že jeho rozsah není nijak srozumitelně odůvodněn, a proto je podstatná část rozhodnutí soudu rozhodujícího ve věci samé vyloučena z přezkumu soudem rozhodujícím o opravném prostředku „Revision“,

40 dd) Podle názoru senátu je způsob, jakým soud rozhodující ve věci samé stanoví konkrétní výši náhrady, závisí na úvaze soudu prvního stupně. Při uložení nového trestu může přímo zohlednit skutečnost, že není možné uložit souhrnný trest zahrnující předchozí tresty, přičemž se stanoví výše té části trestu, která se má odečíst nebo lze vycházet z „fiktivního souhrnného trestu“ sestávajícího ze zahraničních trestů a o tento trest snížit vnitrostátní trest. Nezbytné je pouze to, aby soud přistoupil k přiměřené náhradě a takovou náhradu podobně jako při uložení souhrnného trestu podle § 54 a § 55 StGB v odůvodnění rozsudku srozumitelně odůvodnil a vyčíslil.

Anonymizovaná verze

PRACOVNÍ DOKUMENT

41 ee) Landgericht (Krajský soud) při svém rozhodování o souhrnném trestu nezohlednil, že uložením trestu odnětí svobody v délce šesti let bude ve skutečnosti překročena horní hranice souhrnného trestu odnětí svobody podle německého práva v délce patnácti let; navíc neuvedl žádná vhodná kritéria, na jejichž základě zohlednil odsouzení v jiných členských státech EU podle čl. 3 odst. 5 druhé věty rámcového rozhodnutí 2008/675/SVV, a proto se zdá být sporné, zda dostatečně dodržel požadavky stanovené unijním právem.

42 c) Výklad rámcového rozhodnutí 2008/675/SVV náleží výlučně Soudnímu dvoru Evropské unie. Tento soud o této otázce dosud nerozhodl, neexistuje proto *„acte éclairé“*. Výklad také není tak jednoznačný, aby byly ve smyslu *„acte clair“* vyloučený jakékoli důvodné pochybnosti (srov. k požadavkům jednoznačnosti rozsudek Soudního dvora ze dne 6. října 1982 – CILFIT, C-283/81, Sb. rozh. 1982, s. 3415, EU:C:1982:335).

43 [omissis] [informace o vnitrostátním řízení]

III.

44 Senát žádá, aby žádost o rozhodnutí o předběžné otázce byla projednána přednostně podle článku 53 odst. 3 jednacího řádu Soudního dvora Evropské unie ve spojení s článkem 267 odst. 4 SEU. Předběžné otázky jsou relevantní pro rozhodnutí v probíhajícím trestním řízení, které se týká zejména práva obžalovaného ve vazbě na rozhodnutí věci v přiměřené lhůtě, které vyplývá z čl. 5 odst. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (EÚLP).

[omissis]

[omissis] [Informace o složení senátu a soudu nižšího stupně]

PRACOVNÍ DOKUMENT

Anonymizovaná verze